

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25289/2024
11.02.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца Удружење осигуравача Србије – Гарантни фонд, Нови Београд, чији је пуномоћник Весна Brownе из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Константин Ранков, адвокат из ..., ради регреса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 609/24 од 22.02.2024. године, у седници одржаној 11.02.2026.године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 609/24 од 22.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 609/24 од 22.02.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 9473/18 од 14.09.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу, на име регреса исплати износ од 576.192,00 динара са законском затезном каматом почев од 27.10.2010. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 225.374,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 609/24 од 22.02.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за досуђење трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Тужилац је дао одговор на ревизију.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Ценећи разлоге туженог за одлучивање о ревизији као посебној, Врховни суд је нашао да у конкретном случају нису испуњени наведени услови из цитиране законске одредбе да се дозволи одлучивање о ревизији као посебној.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву ради регреса, у чињенично-правној ситуацији да је тужилац по пресуди и вансудском поравнању исплатио накнаду штете проузроковане оштећеним лицима у саобраћајној незгоди за коју је тужени оглашен кривим, а који је управљао возилом које у моменту настанка незгоде није било осигурано од одговорности за штету причињену трећим лицима, па је тужбени захтев усвојен с позивом на одредбе члана 73. тачка 2., 99. и 104. став 2. Закона о осигурању имовине и лица („Службени лист СРЈ“, бр. 30/96) који је на основу прелазне одредбе из члана 245. Закона о осигурању важио на дан штетног догађаја и одредаба Закона о облигационим односима наведених у нижестепеним пресудама. Имајући у виду разлоге на којима су засноване пресуде нижестепених судова, наводе изнете у ревизији, и да је одлучено о основаности тужбеног захтева према утврђеном чињеничном стању које се у поступку по ревизији не може оспоравати, и да је институт изузетне дозвољености ревизије резервисан искључиво за питања из домена примене материјалног права, под условима прописаним цитираном одредбом члана 404. став 1. ЗПП, по оцени Врховног суда у конкретном случају нису испуњени услови да се прихвати одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Побијаном пресудом није одступљено од судске праксе, а по оцени овог суда, у конкретном случају не постоји потреба ни за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Како на основу изнетог произлази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради регреса поднета је 27.10.2010. године, а вредност предмета спора побијаног дела износи 576.192,00 динара.

Имајући у виду да се у овој правној ствари ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке.

Захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка је одбијен, јер тужени није успео у поступку по ревизији.

Врховни суд је имао у виду да је другостепени суд погрешно означио број првостепене одлуке, али како је реч о техничкој грешци у писању, иста се може исправити у свако доба.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**